

Storybooks Canada

storybookscanada.ca

Maliit na Binhi: Ang Kuwento ni Wangari
Maathai / Une petite graine : l'histoire de

Wangari Maathai

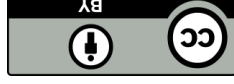
Written by: Nicola Rijdsijk

Illustrated by: Maya Marshak

Translated by: (tl) Karla Comanda, (fr) Boulanger

Mirei, Translators without Borders

This story originates from the African Storybook (africanstorybook.org) and is brought to you by Storybooks Canada in an effort to provide children's stories in Canada's many languages.

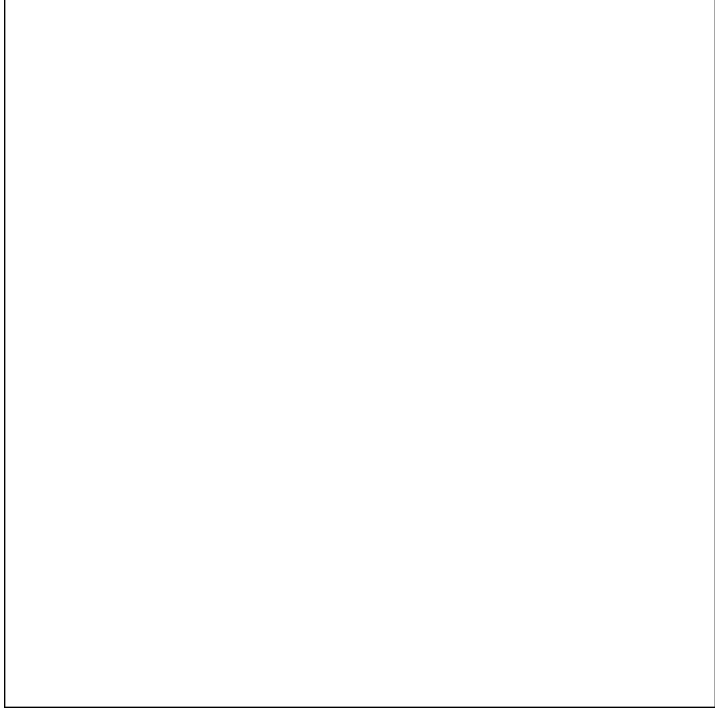

This work is licensed under a Creative Commons

[Attribution 4.0 International license.](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0)

<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0>

Maliit na Binhi: Ang Kuwento ni Wangari
Maathai
Une petite graine : l'histoire de Wangari
Maathai

Nicola Rijdsijk

Maya Marshak

Karla Comanda

Tagalog / French

Level 3

(imageless edition)

Sa isang nayon sa libis ng Bundok Kenya sa Silangang Africa, may isang batang babaeng nagtrabaho sa bukid kasama ng kanyang ina. Wangari ang pangalan niya.

...

Dans un village situé sur les flancs du Mont Kenya en Afrique de l'Est, une petite fille travaillait dans les champs avec sa mère. Son nom était Wangari.

Mahilig lumabas si Wangari. Sa gulayan ng kanyang pamilya, hinughog niya ang lupa gamit ang kanyang matsete. Nagpunla siya ng maliit na buto sa mainit na lupa.

...

Wangari aimait beaucoup être dehors. Dans le potager de sa famille, elle faisait des trous dans le sol avec sa machette. Elle enfouissait des petites graines dans la terre chaude.

Ang paborito niyang panahon ay ang dapit-hapon. Alam ni Wangari na oras na para umuwi kapag masyado nang madilim para tingnan ang mga halaman. Sinusundan niya ang makipot na daan sa kabukiran at binabagtas ang ilog sa kanyang pag-uwi.

...

Son moment favori de la journée était juste après le coucher du soleil. Quand il faisait trop nuit pour voir les plantes, Wangari savait qu'il était l'heure de rentrer à la maison. Pour rentrer, elle devait suivre des sentiers étroits à travers champs et traverser des rivières.

Pumanaw si Wangari noong 2011, pero maaari natin siyang alalahanin sa tuwing makakakita tayo ng magandang puno.

...

Wangari mourut en 2011 mais nous pensons à elle chaque fois que nous voyons un bel arbre.

Matalino si Wangari at sabik siyang pumasok sa eskuwela. Ngunit nais ng ina at ama niya na manatili siya sa bahay at tulungan sila. Noong siya ay pitong taong gulang, hinikayat ng kuya niya ang kanilang mga magulang na papasukin siya sa eskuwela.

...

Wangari étaít une enfant intelligente et ne pouvait plus attendre pour aller à l'école. Mais sa mère et son père voulaient qu'elle reste à la maison pour les aider. Quand elle eut sept ans, son grand frère persuada ses parents de la laisser aller à l'école.

Nagsumikap nang husto si Wangari. Napansin ito ng mga tao sa buong mundo at binigyan siya ng bantog na gantimpala. Ito ay ang Nobel Peace Prize, at siya ang kauna-unahang babae ng Aprikana na nakatanggap nito.

...

Wangari avait travaillé dur. Partout dans le monde, les gens s'en aperçurent et lui donnèrent un prix renommé. Il s'appelle le Prix Nobel de la Paix et elle fut la première femme africaine à le recevoir.

Mahilig siyang matuto! Dumami ng dumami ang natutunan ni Wangari sa bawat librong binasa niya. Sa sobrang husay niya sa kanyang pag-aaral, inimitahan siyang mag-aral sa Estados Unidos ng Amerika. Nasiyahan si Wangari! Marami pa siyang gustong malaman tungkol sa mundong ginagalawan niya.

...

Elle aimait apprendre ! Wangari apprenait de plus en plus avec chaque livre qu'elle lisait. Elle travaillait si bien à l'école qu'elle fut invitée à étudier aux Etats Unis d'Amérique. Wangari était enthousiaste ! Elle voulait en savoir plus sur le monde.

Lumipas ang panahon at naging kagubatan ang mga puno, at umagos nang muli ang mga ilog. Lumaganap ang mensahe ni Wangari sa Aprika. Ngayon, milyung-milyong mga puno ang tumutubo salamat sa mga binhi ni Wangari.

...

Avec le temps, les nouveaux arbres se transformèrent en forêts, et les rivières recommencèrent à couler. Le message de Wangari traversa toute l'Afrique. Aujourd'hui des millions d'arbres ont grandi grâce aux graines de Wangari.

Maraming bagong natutunan si Wangari sa pamantasan sa Amerika. Pinag-aralan niyang husto ang mga halaman at kung paano sila lumaki. At naalala niya kung paano siya lumaki: nakipaglaro siya sa kanyang mga kuya sa ilalim ng mga puno ng magandang kagubatan sa Kenya.

...

A l'université américaine, Wangari apprit plein de nouvelles choses. Elle étudia les plantes et la manière dont elles grandissent. Et elle se rappela comment elle avait grandi : en jouant avec ses frères à l'ombre des arbres dans les magnifiques forêts du Kenya.

Alam ni Wangari kung ano ang dapat gawin. Tinuruan niya ang mga kababaihang magtanim ng puno mula sa mga binhi. Ibinenta ng mga kababaihan ang mga puno at ginamit ang kanilang pinagkakitaan para alagaan ang kanilang pamilya. Natuwa ang mga kababaihan. Tinulungan sila ni Wangari na maging malakas at maniwala sa sarili nilang kapangyarihan.

...

Wangari savait ce qu'il fallait faire. Elle apprit aux femmes comment planter des arbres en utilisant des graines. Les femmes vendirent les arbres et utilisèrent l'argent pour faire vivre leurs familles. Les femmes étaient très heureuses. Wangari les avait aidées à se sentir puissantes et fortes.

Habang dumarami ang kaalaman niya, mas napagtanto niya na mahal niya ang kanyang mga kababayan sa Kenya. Gusto niyang maging masaya sila at malaya. Habang dumarami ang kaalaman niya, mas naalala niya ang kanyang Aprikanong tahanan.

...

Plus elle apprenait, plus elle réalisait qu'elle aimait les habitants du Kenya. Elle voulait qu'ils soient heureux et libres. Plus elle apprenait, plus elle se rappelait son foyer africain.

Nang matapos siya sa kanyang pag-aaral, bumalik siya sa Kenya. Ngunit nagbago na ang kanyang bayan. Dumukwang ang mga bukid sa kahabaan ng lupa. Walang panggatong para sa pagluluto ang mga kababaihan. Naghihirap ang mga tao at gutom ang mga bata.

...

Quand elle eut terminé ses études, elle retourna au Kenya. Mais son pays avait changé. De larges fermes s'étendaient à travers la campagne. Les femmes n'avaient plus de bois pour cuire les aliments. Les gens étaient pauvres et les enfants avaient toujours faim.